

अनेकशो निर्जितराजकस्त्वं पितृनताशीर्नृपरक्त
तोयैः । संचिष्य संरम्भमसद्विपक्षं कास्थार्भकेऽस्मिंस्तव
राम रामे ॥५२॥

अनेदति । संरम्भं क्रोधं संचिष्य उपसंहर चिपेः लोटि मध्यमैक ज०म०
वचने रूपम् श्यन् एकमेकमिति विगृह्य सङ्ख्यैकवचनाचेति शस्
पञ्चान्नञ्समासः । अनेकशोऽनेकप्रकारमिति क्रियाविशेषण
मेतत् निर्जितम्यराजितं राजकं राज्ञा समूहोयेन स निर्जितराज
कः गोत्रोच्चेत्यादिना वुञ् । त्वं पुनः पितृनताशीः प्रीणितवान
सि कैः नृपरक्ततोयैः तृपप्रीणन इत्यस्मात्तुङ् सिच् हलन्तलक्षणा
वृद्धिः । असद्विपक्षम् असन्नविद्यमानोविपक्षोयस्मिन् संरम्भे नि
र्जितराजकत्वात् रामोविपक्ष इति चेदाह कास्थार्भकेऽस्मिंस्तव
राम रामे हे परशुराम अर्भके वालके रामे तव का आस्था
क आदरोऽस्ति नैवेत्यभिप्रायः ॥५२॥

अनेकशद्व्यादि । हे राम हे परशुराम संरम्भं क्रोधं संचिष्य भ०
संहर चिष्यैनुदि अनेकवारं निर्जितं राजकं येन तथाभूतस्त्वं
अतः क्रोधो न युक्तः नृपाणां रक्तानि रुधिराण्येव तोयानि तैस्त्वं
पितृन् अताशीः प्रीणितवान् एकविंशतिवारान् निःक्षत्रीकृत्य तद्र
क्तैः पितृतर्पणकरणं तस्य प्रसिद्धं जित्तृपप्रीणने कृषमृषस्पृशेति
विकल्पात् सिः वेमूदितिरधादित्वाद्विकल्पेनभावपक्षे व्रजवदेति
त्रिः । संरम्भं कीदृशं असन्नवर्त्तमानोविपक्षोयत्र तादृशं निर्जित
राजकत्वात् रामो विपक्ष इति चेदाह अस्मिन् मत्पुत्रे रामे अर्भके